

Sygn. akt I ACz 541/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

<i>Przewodniczący:</i>	<i>SSA Jan Sokulski</i>
<i>Sędziowie:</i>	<i>SA Marek Klimczak (spr.)</i>
	<i>SA Dariusz Mazurek</i>

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2014 roku na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **S. W.**

przeciwko **R. S. i M. O.**

o nakazanie udostępnienia dokumentów

na skutek zażalenia powódki

na zarządzenie Przewodniczącego w Wydziale I Cywilnym Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 20 lutego 2014 r., sygn. akt I C 255/14

p o s t a n a w i a:

I. **sprostować oczywistą omyłkę pisarską w oznaczeniu nazwiska powódki w komparycji zaskarżonego zarządzenia w ten sposób, że w miejsce (...) wpisać (...),**

II. **o d d a l i ć zażalenie.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący zarządził zwrot pozwu z uwagi na to, że powódka nie usunęła w określonym terminie jego braków formalnych, tj. nie podała wartości przedmiotu sporu, jak też nie określiła, czy pozwanych, których w pozwie wymieniła z imion i nazwisk z podaniem stanowisk służbowych, pozywa jako osoby fizyczne, czy jako też przedstawicieli wspólnoty mieszkaniowej.

Z powyższym zarządzeniem nie zgodziła się powódka, która w zażaleniu wносиła o nadanie sprawie biegu, podnosząc że nie była w stanie wycenić przedmiotu sporu, który nie jest do wyceny, jak też w pozwie określiła, że pozwanych pozywa jako przedstawicieli spółki sprawującej zarząd nad budynkiem.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Postępowanie cywilne jest w niezbędnym zakresie sformalizowane. Przepisy Kodeksu postępowania cywilnego wymagają, aby wnoszony do sądu pozew spełniał określone warunki formalne, wymienione w art. 187 k.p.c. w zw. z art. 126 k.p.c. Jednym z takich obligatoryjnych wymagań formalnych jest, zgodnie z art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c., oznaczenie

wartości przedmiotu sporu w sprawach o prawa majątkowe niepieniężne, co ma znaczenie przede wszystkim dla ustalenia właściwości rzeczowej sądu i wymiaru opłaty od pozwu. Obowiązek podania wartości przedmiotu sporu ciąży na powodzie (art. 19 § 2 k.p.c.).

Według poglądu prezentowanego przez Sąd Najwyższy pozew, którego przedmiotem jest żądanie dostępu do dokumentacji wspólnoty mieszkaniowej dotyczącej kwestii o charakterze majątkowym, ma wymiar majątkowy (por. postanowienie SN z dnia 5.10.2006r., IV CSK 110/06, Lex nr 354965).

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie stoi na stanowisku, że żądanie wydania określonych dokumentów należy odczytywać jako wydanie określonych rzeczy (por. wyrok SA w Rzeszowie z dnia 8.03.2012r., I ACa 451/11, niepubl.). Wartości tych rzeczy powinna odpowiadać wartość przedmiotu sporu, którą powód obowiązany jest podać w pozwie.

Zasadnym było zatem wezwanie powódki przez Przewodniczącego do uzupełnienia pozwu poprzez wskazanie wartości przedmiotu sporu, a jej stanowcze stwierdzenie, że „nie określa w pozwie wartości przedmiotu sporu i nie domaga się tego” obligowało Przewodniczącego do zwrotu dotkniętego brakiem pozwu, na podstawie art. 130 § 2 k.p.c.

Trudności w ustaleniu wartości przedmiotu sporu, na które wskazała powódka dopiero w zażaleniu, nie są wystarczającym powodem do niewykonania zarządzenia Przewodniczącego, gdyż powódka mogła podać wartość przybliżoną na jaką wycenia swoje roszczenia, sąd zaś dysponuje środkami do jej skorygowania.

Już z powołanych wyżej względów zażalenie nie mogło być uwzględnione, nawet jeżeli w świetle uzasadnienia pozwu i dalszych pism powódki, przy uwzględnieniu charakteru żądania opartego na treści art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali, nie ma w sprawie wątpliwości, kto jest w sprawie stroną pozwaną.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Na marginesie należy zauważyć, że zwrot pozwu nie pozbawia powódki prawa do jego ponownego wniesienia, którego skuteczność będzie uzależniona od spełnienia przewidzianych prawem dla pozwu obligatoryjnych warunków formalnych.